

L'avaluació de l'expressió oral en els certificats de l'Escola Oficial d'Idiomes (EOI)

EVA GOMÀRIZ I AURÓ

Departament de Filologia Catalana de la Universitat de Barcelona i Centre Universitari de Sociolingüística i Comunicació de la Universitat de Barcelona

1. Introducció

En aquest capítol es fa una descripció de les proves que s'utilitzen a les escoles oficials d'idiomes de Catalunya per avaluar la competència oral de l'alumnat que hi està inscrit. En aquesta institució els models d'examen són generals i no es fan en funció d'una única llengua, sinó que s'apliquen a totes les llengües que s'hi imparteixen de la mateixa manera. Per això, en aquest capítol no es parla concretament de «la prova de català», sinó que es descriuen les proves que es duen a terme a les escoles oficials d'idiomes en general; per poder aplicar els certificats al català cal, només, substituir *idioma/llengua* per *català*. No obstant això, al final s'afegeix un model de les proves elaborades específicament per a l'avaluació del català oral que pot servir d'exemple, tot i que per a l'avaluació de les altres llengües s'usen les mateixes fotografies i els mateixos textos.

D'altra banda, cal tenir en compte l'aplicació recent del *Marc europeu comú de referència per a les llengües: aprendre, ensenyar, avaluar* i la reforma consegüent, que ha provocat la modificació de les proves per avaluar les habilitats bàsiques dels estudiants de llengües. Ara bé, com que fins al final del curs 2008-2009 no s'havien d'haver substituït totes les proves prèvies per les noves, en el moment de redactar aquest treball l'evolució només s'intuïa en alguna de les proves. En aquest capítol, doncs, s'explicita l'evolució de les proves que s'aplicaven prèviament a la reforma, però no se'n fa una descripció exhaustiva a causa de dos motius: o bé perquè de moment no s'hi pot tenir accés o bé perquè, com que són proves vigents, no se'n poden publicar els continguts.

1.1. Les escoles oficials d'idiomes

Les escoles oficials d'idiomes són centres públics no universitaris que ensenyen idiomes moderns a persones més grans de setze anys. A Catalunya n'hi ha un total de 42 i són dependents del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, que és l'encarregat de desenvolupar-ne els plans d'estudis dels idiomes que s'hi imparteixen.

La finalitat inicial de les escoles oficials d'idiomes era fomentar el plurilingüisme i capacitar l'alumnat perquè usés adequadament els diversos idiomes —especialment els dels estats membres de la Unió Europea, els cooficials a l'Estat espanyol o els

que fossin d'interès especial a causa de motius culturals, socials o econòmics— que no s'aprenien en les etapes ordinàries del sistema educatiu. Posteriorment, però, s'han convertit en una de les institucions que, tot basant-se en les necessitats dels ciutadans i de les ciutadanes, forma, perfecciona o certifica el coneixement d'idiomes en tant que vehicles de comunicació general en relació amb dos objectius: 1) proporcionar l'alumnat que s'hi inscriu de les habilitats bàsiques receptives i productives tant del llenguatge oral com de l'escrit, 2) vetllar perquè aquest alumnat desenvolupi estratègies comunicatives, estratègies per a l'aprenentatge autònom i continu de llengües i actituds positives cap a la diversitat lingüística i el pluralisme cultural del món actual.

Més concretament, les escoles oficials d'idiomes organitzen els estudis de les llengües amb escriptura llatina en cinc cursos —cadascun dels quals amb una durada mínima de 130 hores— i gestionen i administren les proves per a l'obtenció de dos certificats oficials:

— El certificat de nivell intermedi, en assolir els objectius de nivell intermedi (és a dir, després d'haver cursat i aprovat els tres primers cursos).

— El certificat d'aptitud, en assolir els objectius de cicle superior (després de quart i cinquè).

Les proves de certificat de nivell intermedi i de certificat d'aptitud de català per a no catalanoparlants són elaborades pel Departament d'Ensenyament i s'administren a totes les escoles oficials d'idiomes de Catalunya en una única convocatòria, tant a alumnes oficials, presencials i a distància, com a alumnes lliures. Les proves són administrades i corregides per equips de professorat especialistes que observen estrictament les pautes establertes, sobretot després que l'any 1996 el Departament d'Ensenyament fes un esforç per unificar la manera d'elaborar-les i els criteris d'administració i correcció que s'havien de seguir per tal d'assegurar-ne la qualitat, la validesa i la fiabilitat.¹

Ara bé, a partir de l'any acadèmic 2008-2009 ha entrat en funcionament un nou pla d'estudis, concretat en el Reial decret

---

1. Aquest esforç d'unificació es concreta en el Decret 312/1997, de 9 de desembre, pel qual s'estableix l'ordenació curricular del primer nivell dels ensenyaments d'idiomes (DOGC núm. 2.588, de 27.2.1998).

1629/2006, de 29 de desembre, pel qual es fixen els aspectes bàsics del currículum dels ensenyaments d'idiomes de règim especial regulats per la LOE 2/2006. Aquest nou currículum inclou, a més del nou certificat de nivell intermedi, que ja es va modificar arran de la LOE 2/2006 (vegeu-ne els canvis en l'apartat «Estructura de les proves»), una modificació del certificat d'aptitud i el certificat de nivell bàsic, que s'obtindrà en haver conclòs i aprovat els objectius del segon curs.

1.2. Destinatari i objectius

Els cursos de les escoles oficials d'idiomes i, en conseqüència, els certificats que s'hi expedeixen van adreçats a persones adultes més grans de setze anys que, en teoria, no siguin parlants inicials de la llengua de la qual s'examinen. No obstant això, pel que fa al català, les escoles oficials d'idiomes s'han convertit en una altra de les institucions que expedeixen certificats de coneixements de la llengua a l'efecte de poder concórrer a concurs públic, de manera que qui s'hi matricula pot ser també catalanoparlant.²

L'objectiu general de les proves que es duen a terme a les escoles oficials d'idiomes és acreditar la capacitat d'ús de l'idioma com a vehicle de comunicació general a nivell intermedi i a nivell superior. Més concretament, el certificat de nivell intermedi, d'una banda, garanteix l'assoliment del nivell de competència lingüística comunicativa que es descriu en el currículum de les escoles oficials d'idiomes per al nivell intermedi, el qual substitueix el certificat de cicle elemental vigent fins a l'aplicació de la LOE el febrer de 2008, i al qual equival a tots els efectes, i correspon al nivell B1 del *Marc*.³ I el certificat d'aptitud, de l'altra, garanteix l'assoliment del nivell de competència lingüística comunicativa que es descriu en el currículum de l'antic pla d'estudis de les escoles oficials d'idiomes per al cicle superior, el qual equival al certificat de nivell avançat que es començarà a aplicar el juny de 2009.⁴

2. De fet, el certificat de nivell intermedi equival al nivell B de la Junta Permanent, el quart curs de català equival al nivell C de la Junta Permanent i el certificat d'aptitud de català equival al nivell D de la Junta Permanent.

3. Aquest nivell s'anomena «llindar usuari independent». Indica que l'alumnat que se n'examina pot «comprendre les idees principals d'una informació clara sobre temes relatius a la feina, a l'escola, a l'oci, etc.; pot fer front a la major part de situacions lingüístiques que poden aparèixer quan es viatja a una zona on es parla la llengua objecte d'aprenentatge; pot produir un discurs senzill i coherent sobre temes que li són familiars o d'interès personal, i pot descriure fets i experiències, somnis, esperances i ambicions, i donar raons i explicacions de les opinions i projectes de manera breu».

4. Ambdós certificats, el d'aptitud i l'avançat, corresponen al nivell B2 del *Marc*, és a dir, l'«avançat usuari independent», que s'atorga a l'alumnat que pot «comprendre les idees principals de textos complexos sobre temes tant concrets com abstractes, inclouent-hi discussions tècniques en el camp de l'especialització professional; es pot expressar amb un grau de fluïdesa i d'espontaneïtat que fa possible la interacció habitual amb parlants nadius sense que comporti tensió per a cap dels interlocutors, i pot produir textos clars i detallats en una àmplia gamma de temes i expressar un punt de vista sobre una qüestió, exposant els avantatges i els inconvenients de diverses opcions».

Pel que fa als objectius específics de cadascun dels certificats, el certificat de nivell intermedi, d'una banda, acredita que l'alumnat ha adquirit l'habilitat o la capacitat de:

- Utilitzar l'idioma com a mitjà de comunicació en situacions de la vida quotidiana, en situacions d'aprenentatge i com a mitjà d'expressió personal.

- Identificar les característiques principals de la llengua objecte d'aprenentatge per contrast i comparació amb la llengua materna o altres llengües, quan escaigui.

- Optimitzar les oportunitats d'exposició i interacció amb la nova llengua, incloses les que proporcionen les tecnologies de la informació i la comunicació, per ampliar i consolidar els coneixements de l'idioma, dins i fora de l'aula.

- Ampliar les estratègies comunicatives i d'aprenentatge adquirides en el nivell anterior.

- Analitzar les pròpies necessitats comunicatives, controlar el propi procés d'aprenentatge de la llengua i avaluar els objectius assolits.

- Prendre consciència que l'aprenentatge d'una llengua demana voluntat i dedicació, i requereix un treball constant i sistemàtic.

De l'altra, el certificat d'aptitud acredita que l'alumnat ha superat, tal com correspon al cicle superior, els coneixements i les destreses adquirits en el cicle elemental i ha assolit els objectius següents:

- Utilitzar la llengua objecte d'aprenentatge amb eficàcia, de manera fluïda i amb un grau elevat de precisió, com a mitjà de comunicació en un ventall més ampli de situacions de la vida quotidiana, en situacions d'aprenentatge i d'altres, i com a mitjà d'expressió personal, mostrant un domini dels aspectes formals i discursius, un grau elevat d'adequació del discurs a la situació comunicativa i una riquesa lèxica i estilística.

- Comprendre les idees principals i extreure informació específica de textos d'àmplia tipologia, tant orals com escrits, mostrant sensibilitat per les diferències d'estil i figures retòriques, i, en el cas de l'oral, superant dificultats derivades de condicions d'audició poc favorables.

- Reconèixer diferents varietats de la llengua i mostrar-ne comprensió.

- Haver desenvolupat la capacitat de prolongar l'aprenentatge de la llengua objecte d'estudi (i, fins i tot, d'altres llengües) de manera autònoma un cop acabats els estudis d'aquest cicle.

- Optimitzar el coneixement dels valors d'altres cultures, havent-los contrastat amb els valors propis, amb l'objectiu d'afavorir i enriquir la comunicació.

1.3. Estructura de les proves

Les proves de certificació de tots dos nivells tenen com a referent principal el currículum de les escoles oficials d'idiomes, i

s'elaboren a partir de documents escrits i orals autèntics, extrets de revistes, premsa, televisió, cinema, etc. Totes dues proves consten de cinc parts, tenint en compte els diferents aspectes de la competència comunicativa dels candidats: comprensió oral, comprensió escrita, ús de la llengua, expressió i interacció escrita, i expressió i interacció orals.

D'una banda, la prova per a l'obtenció del certificat de nivell intermedi s'estructura i es concep de la manera següent:

1. *Comprensió oral.* La persona candidata escolta i veu un mínim de tres textos (enregistrats en vídeo) que tracten de temes de la vida quotidiana i ha de mostrar-ne la comprensió *a)* responnent a preguntes de resposta múltiple i *b)* responnent a preguntes de veritable/fals. Cada text s'escolta i es veu dues vegades.

2. *Comprensió escrita.* La persona candidata llegeix un mínim de tres textos amb un total aproximat de 1.500-1.700 paraules i ha de mostrar-ne la comprensió *a)* responnent a preguntes de resposta múltiple, *b)* responnent a preguntes de veritable/fals i *c)* relacionant dues informacions.

3. *Ús de la llengua.* La persona candidata completa els buits d'un o dos textos tot seleccionant els ítems correctes, que poden ser substantius, verbs, preposicions, pronoms, etc.

4. *Expressió escrita.* La persona candidata redacta dos textos de diferents gèneres i temes amb una extensió total aproximada de 250 paraules.

5. *Expressió i interacció orals.* Fins al febrer de 2008 el certificat de nivell intermedi s'anomenava *de cicle elemental* i l'expressió oral es feia de manera individual. La prova per avaluar-la consistia en la descripció d'una fotografia al peu de la qual se suggerien preguntes que l'alumnat podia respondre, i el professorat tenia una sèrie de preguntes relacionades sobre el tema que podia utilitzar en cas que ho necessités. Actualment, però, la prova la fan dues persones candidates i l'avaluen dos membres del professorat. La prova té tres parts i es calcula que cal un temps de preparació individual de 2 minuts per llegir un text (50-70 paraules), que s'ha de resumir, i per observar una fotografia.

a) Primera part (4 minuts en total, en parelles). Cadascuna de les persones candidates té una fotografia. Sense mirar la fotografia de l'altre, les persones candidates es fan preguntes per trobar les diferències i les similituds entre ambdues.

b) Segona part (2 minuts la part individual i 6 minuts la part en parelles). La persona candidata explica el que diu el text que ha llegit i relata alguna experiència personal o d'algú que conegui relacionada amb el contingut del text. Les dues persones candidates parlen sobre el tema dels textos, n'opinen i hi mostren acord o desacord de manera argumentada, i proposen solucions a la temàtica que s'està discutint.

c) Tercera part (màxim 6 minuts, en parelles). Les dues persones candidates es formulen i responen preguntes sobre qüestions relacionades amb el tema que s'està tractant. El professorat

pot fer algunes preguntes sobre el mateix tema, si ho considera oportú, tenint en compte que cada candidat té un màxim de 2 minuts.

D'altra banda, la prova que s'utilitza per a l'obtenció del certificat d'aptitud s'estructura i es desenvolupa com s'explica a continuació:

1. *Comprensió oral.* La persona candidata escolta tres o més textos de diferents gèneres i temes i ha de mostrar-ne la comprensió *a)* responnent a preguntes de resposta múltiple, *b)* responnent a preguntes de veritable/fals i *c)* completant informació en una graella. Els textos són reals, gravats en casset o vídeo i es passen dues vegades.

2. *Comprensió oral.* La persona candidata fa tasques de comprensió lectora de diversa tipologia basades en dos textos extensos (d'aproximadament 600-650 paraules cadascun) i una sèrie de textos curts (amb un total aproximat de 800 paraules). Els textos són reals, procedents de revistes, diaris, etc.

3. *Competència gramatical.* La persona candidata completa els buits de dos textos tot seleccionant els ítems correctes, que poden ser substantius, verbs, preposicions, pronoms, etc.

4. *Expressió escrita.* La persona candidata redacta dos textos de diferents gèneres i temes amb una extensió total aproximada de 350 paraules.

5. *Expressió oral.* La persona candidata, individualment i en petits grups, ha de demostrar la capacitat per comunicar-se oralment. La prova consta de dues parts: en la primera part, cada persona candidata fa un comentari sobre un text que ha de preparar amb anterioritat i, en la segona, pren part en una discussió sobre un tema o diversos temes plantejats a partir del text o els textos de la primera part. Aquesta prova es fa en grups de 3-4 candidats i la duració total és de 20-30 minuts.

Pel que fa a la puntuació i al pes que té cadascuna de les parts de la prova, si bé en tots dos certificats el temps previst per a cadascuna de les parts varia considerablement, en cadascuna es dóna una importància diferent a la part oral. En el cas del certificat de nivell intermedi, d'una banda, cada part s'avalua amb la mateixa puntuació, és a dir, 20 punts (vegeu la taula 1).

En el cas del certificat d'aptitud, de l'altra, les parts que fan referència a l'expressió oral i escrita, per aquest ordre, reben puntuacions més elevades (vegeu la taula 2). No obstant això, per tenir dret a l'obtenció de qualsevol dels dos certificats, cal haver dut a terme totes les parts de les proves i sumar un total de 65 punts. Cal tenir en compte, a més, que les puntuacions de les diferents parts són sumatòries, mai eliminatòries, és a dir que el fet de no obtenir el mínim d'una de les parts es pot compensar amb la puntuació d'una altra.

Per acabar, cada part de la prova s'avalua seguint criteris diferents: en les proves de comprensió oral, ús de la llengua i comprensió escrita, es puntuen les respostes correctes i no es

Taula 1

Parts i puntuació de les proves del certificat de nivell intermedi

Parts	Temps	Punts
Comprensió oral	30-40 min	20
Comprensió escrita	40-50 min	20
Ús de la llengua	30 min	20
Expressió escrita	60 min	20
Expressió i interacció orals	25-30 min (2 candidats)	20

Taula 2

Parts i puntuació de les proves del certificat d'aptitud

Part	Temps	Punts
Comprensió oral	35-45 min	15
Comprensió escrita	40-50 min	15
Competència gramatical	30-40 min	15
Expressió escrita	90 min	20
Expressió oral	20-30 min grup	35

penalitzen les errades; en la prova d'expressió i interacció escrita es puntuen tant la impressió global dels textos com la riquesa i correcció lingüístiques, i en la prova d'expressió i interacció orals es puntua la capacitat d'interacció de la persona candidata, la pronúncia, la competència gramatical i l'ús de vocabulari.

2. L'avaluació de l'expressió oral

L'any 1993, després de detectar que els criteris que s'aplicaven a l'hora de puntuar els exàmens de qualsevol de les llengües que s'impartien i avaluaven a les escoles oficials d'idiomes no eren homogenis, el Departament d'Ensenyament (des de la Direcció General d'Ordenació i Innovació Educativa) va iniciar un procés d'unificació dels criteris de correcció. Com que les proves més propenses a la subjectivitat dels examinadors eren les de producció escrita i oral, es van dur a terme sessions d'unificació de criteris (previstes de manera anual) a les quals havia d'acudir tot el professorat examinador sense excepció.

Aquestes sessions d'unificació de criteris representen un pas endavant en l'avaluació de les proves esmentades, ja que permeten que els examinadors es familiaritzin amb les pautes i les normes d'administració de les proves, sàpiguen com han de reaccionar davant de circumstàncies imprevistes, coneguin els sistemes

de puntuació i els aprenguin a aplicar de manera consistent, siguin més conscients del currículum (de què han d'ensenyar i com han d'ensenyar-ho en funció de com s'avalua) que han d'impartir i rebir una formació sistemàtica i periòdica. Planificades de manera que tots els assistents a les sessions hi participin activament, ajuden també a augmentar la fiabilitat de les proves, ja que tot el professorat, després de puntuar un seguit de proves de manera individual, justificar-ne la puntuació, debat els problemes i solucionar-los, arriba a uns criteris comuns d'avaluació.

Per exemple, en el II Congreso Nacional de Escuelas Oficiales de Idiomas de 2001, es va fer un taller per fixar els criteris esmentats i es van elaborar escales específiques per a cada competència, de 7 ítems com a màxim, els quals s'havien d'acompanyar de descriptors explícits. Aquests descriptors havien d'estar formulats en positiu, és a dir, explicitant allò que l'alumnat sap fer (no els errors o les limitacions), i havien de ser precisos, de manera que es referissin només a una faceta concreta, clars (sense tecnicismes), breus i independents els uns dels altres.

Així, tenint en compte els criteris esmentats, es pot veure, per exemple, com s'avaluava la part d'expressió oral de l'anterior certificat de cicle elemental, que es feia sobre la base de quatre criteris, cadascun dels quals estava format per 5 punts:⁵

a) Interacció (puntuació sobre 5)

– 5 punts. Segueix perfectament la conversa amb l'interlocutor, i si demana aclariments, ho fa de manera natural. El discurs és coherent i apropiat en la situació comunicativa. Expressa les idees i opinions amb comoditat i fluïdesa.

– 4 punts (entre 3 i 5).

– 3 punts. Mostra alguna dificultat a comprendre l'interlocutor i/o té dificultats a l'hora de demanar aclariments. En general, el discurs és coherent, però no totalment apropiat a la situació comunicativa. Expressa les idees i opinions amb un esforç visible, que afecta el ritme de la conversa.

– 2 punts (entre 1 i 3).

– 1 punt. Té dificultats a l'hora de seguir la conversa amb l'interlocutor i també a l'hora de demanar-li aclariments. El discurs es limita a donar respostes breus a les intervencions de l'interlocutor, sovint no apropiades en una situació de comunicació. Expressa les idees i opinions amb molta dificultat.

– 0 punts.

b) Pronunciació (puntuació sobre 5)

– 5 punts. És entenedora. L'accent i l'entonació no s'allunyen gaire de la norma, encara que hi ha una influència clara de la L1.

– 4 punts (entre 3 i 5).

– 3 punts. És entenedora però amb forta influència de la L1.

5. De la resta de proves, com que encara són vigents, no se'n poden publicar els barems.

L'interlocutor ha de fer algun esforç de comprensió a causa de l'accent i l'entonació.

– 2 punts (entre 1 i 3).

– 1 punt. L'interlocutor ha de fer un esforç de comprensió considerable i es creen malentesos.

– 0 punts.

c) *Competència gramatical* (puntuació sobre 5)

– 5 punts. Utilitza una gamma variada d'estructures sintàctiques i d'elements morfològics, sense errors sistemàtics.

– 4 punts (entre 3 i 5).

– 3 punts. Utilitza una gamma variada d'estructures sintàctiques i d'elements morfològics amb diversitat d'errors.

– 2 punts (entre 1 i 3).

– 1 punt. Utilitza una gamma variada d'estructures sintàctiques i d'elements morfològics amb molts errors.

– 0 punts.

d) *Vocabulari i cohesió* (puntuació sobre 5)

– 5 punts. Variat i apropiat. Li permet expressar-se sense dificultats, encara que la cohesió sigui només moderada.

– 4 punts (entre 3 i 5).

– 3 punts. En general, variat i apropiat. Li permet expressar-se sense dificultats, encara que és evident que li falten paraules. Té dificultats a l'hora de cohesionar el discurs.

– 2 punts (entre 1 i 3).

– 1 punt. És tan reduït que no pot expressar l'opinió més enllà del que pugui amb frases curtes i sense cohesionar.

– 0 punts.

3. Anàlisi

A les escoles oficials d'idiomes, tal com s'ha comentat en la introducció i en la descripció dels certificats que s'hi avaluen, no hi ha una prova per a cada llengua, sinó que les proves es fan en funció del nivell que es busca avaluar. De la mateixa manera, els criteris per avaluar i puntuar cadascuna de les parts de què estan formats els certificats oficials són aplicables a totes les llengües, però són molt generals i no contenen exemples concrets.

D'altra banda, tal com s'ha pogut seguir en la descripció de les proves, darrerament les escoles oficials d'idiomes han modificat les estratègies a l'hora d'avaluar els nivells de competència de l'alumnat que s'hi inscriu. Així, han incidit sobre l'estructura i el desenvolupament de les proves que duen a l'expedició dels certificats oficials, sobre els criteris que s'han de seguir a l'hora d'avaluar-les i sobre el paper del professorat que imparteix els cursos i avalua els certificats esmentats.

En primer lloc, pel que fa al disseny de les proves, amb l'establiment del *Marc europeu comú de referència per a les llengües: aprendre, ensenyar, avaluar*, del Consell d'Europa, hi ha hagut un

esforç de conscienciació a l'hora d'establir els objectius que es volen avaluar per tal d'equiparar-se als referents europeus. Com que en el moment de la redacció d'aquest capítol el canvi encara s'està produint, els certificats anteriors a la reforma encara no es poden comparar amb els nous. Ara bé, dels plans d'estudis publicats es desprèn la fixació d'uns objectius més clars i, en el cas del canvi del certificat de cicle elemental al certificat intermedi, la incorporació de la interacció entre examinands —en comptes del diàleg entre el professorat i l'alumnat, que s'acabava concretant bàsicament en la producció de preguntes (del professorat) i de respostes (de l'alumnat)— a l'hora de desenvolupar la prova. Pel que fa al disseny, en canvi, les proves no han evolucionat, ja que les primeres ja tenien el suport de materials reals (fotografies, textos, etc.).

En segon lloc, quant a l'avaluació de les proves que duen a l'obtenció dels certificats analitzats, s'han fixat uns criteris més unitaris que, tal com estableix el *Marc*, es formulen en positiu, de manera que els enunciats explícits per a l'avaluació eviten fins i tot la redacció en termes negatius —com passava en l'antic model de correcció del nivell elemental— i les errades no descompten; només els encerts sumen. Com que no és possible publicar els models de correcció dels nous certificats, no se'n poden fer comparacions més explícites. Ara bé, de les actes de les sessions taller d'unificació de criteris s'extreu que hi ha hagut un intent per resoldre la falta d'homogeneïtat inicial a l'hora de puntuar, establint unes pautes molt marcades d'avaluació i unes trobades periòdiques amb l'objectiu de solucionar els dubtes aparents, les quals es duen a terme, tal com es preveu, anualment.

En tercer lloc, per mitjà de les trobades i de l'establiment d'unes pautes més concretes, el professorat adquireix més consciència del currículum que ha d'ensenyar i se sent més segur a l'hora d'impartir-lo i avaluar-lo.

4. Conclusió

Les proves que usen les escoles oficials d'idiomes i que elabora el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya per avaluar l'ús d'una llengua no estan elaborades partint d'una llengua, sinó que són aplicables a qualsevol de les llengües que s'hi imparteixen. Així mateix, en els criteris en què el professorat s'ha de basar per avaluar les proves orals no es fa referència a cap aspecte concret de la llengua ni s'hi incorpora cap exemple, sinó que consisteixen en una sèrie d'objectius molt generals.

No obstant això, amb els canvis que s'han realitzat hi ha hagut un intent intern per modificar algunes parts de les proves que no eren prou interactives, sinó que tendien a la unidireccionalitat de preguntes-respostes, per establir uns criteris més clars i per unificar els criteris d'avaluació de les parts orals dels certificats en forma d'enunciats positius i en positiu, és a dir, destacant el que

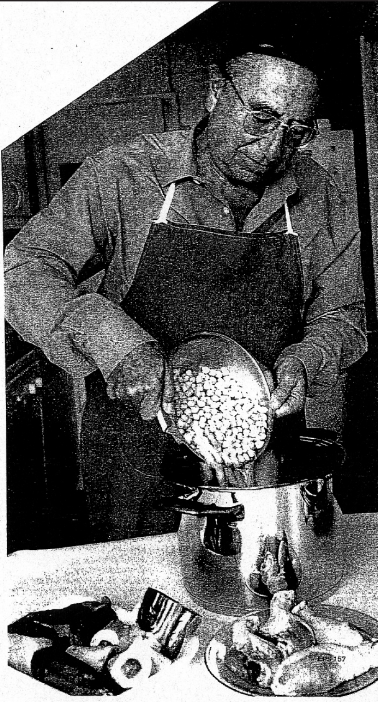
l'examinand sap i no allò que no sap. Tanmateix, els canvis encara no són prou perceptibles perquè en el moment de redactar aquest informe no totes les proves noves eren vigents.

A més, i per acabar, s'ha reforçat el vincle entre el paper del professorat examinador i el Departament d'Ensenyament amb la finalitat de dotar el professorat de més eines per fer la feina que li pertoca, sobretot davant de la manca de concreció descrita en relació amb els objectius dels certificats i els criteris per avaluar-los.

Annex 1. Proves de l'Escola Oficial d'Idiomes

Català per a no catalanoparlants. Certificat de cicle elemental

V3 La cuina

Generalitat de Catalunya
de Llengües Estrangeres
Àrea de Certificacions de les
Escoles Oficials d'Idiomes

Descriu la foto:

- Qui és aquest home?
- Què fa aquest home?
- On deu ser?
- Creus que ho fa sovint?

Català per a no catalanoparlants. Certificat de nivell intermedi

Expressió i interacció orals

— Temps previst: 25-30 minuts

— Es puntua la capacitat d'interacció de la persona candidata, la pronúncia, la competència gramatical i l'ús de vocabulari.

Alimentació i salut

Candidat A

Segons un estudi realitzat als Estats Units, el consum habitual de menjar porqueria augmenta el risc d'obesitat i de desenvolupar diabetis de tipus 2. Els experts han analitzat durant 15 anys els hàbits alimentaris de tres mil persones i la seva repercussió en les seves condicions físiques. Així, les persones que durant dos dies per setmana van a restaurants de menjar ràpid s'han engreixat 4,5 quilos més que les persones que ho fan només un dia.
Extret i adaptat de <<http://www.loquesomos.org>>

Candidat B

L'obesitat és una malaltia greu. La solució és una operació de dues hores: es divideix l'estómac i es realitza un *bypass*. Però per què és tan agressiu el tractament? Perquè el problema és igualment greu. Si algú no ha après a menjar de manera sana en 20, 30 o 40 anys, no ho farà de la nit al dia. Amb aquesta operació es garanteix la pèrdua de pes i el que és més important... no tornar-lo a guanyar.
Rami Mikler: *Una cirurgia para perder peso* (<<http://www.susmedicos.com/obesidad.html>>)

1. Observa la teva fotografia i pregunta al teu company sobre els detalls de la seva per trobar diferències i similituds entre totes dues.

2. a) Explica el que diu el teu text i relata alguna experiència teva o d'algú que coneguis relacionada amb el tema.

b) Parla amb el teu company sobre el tema presentat pels vostres textos, opina'n i mostra-hi acord o desacord amb arguments i proposa solucions a la temàtica que esteu discutint.

3. Selecciona dos o tres temes i planteja una pregunta al teu company; respon les seves preguntes sobre aquests mateixos temes:

- els seus hàbits amb l'alimentació (dieta, horaris, llocs...),
- els seus gustos,
- la preparació d'algun plat,
- celebracions relacionades amb el menjar,
- un record concret relacionat amb el menjar.

Per acabar, el professor pot fer-te alguna pregunta relacionada amb el tema.

Català. Certificat d'aptitud

Expressió oral

- Temps previst: 20-30 minuts.
- Es puntua la capacitat d'interacció de la persona candidata, la seva pronúncia, competència gramatical i el seu ús de vocabulari.

Part I: comentari sobre el text

a. Resumeix l'article que has llegit.

b. Exposa la teva opinió sobre el contingut del text i digues si hi estàs d'acord o no i per què.

DISCRIMINACIÓ SEXUAL

Que la nostra societat és escandalosament masclista ho sap tothom. Però el masclisme troba la seva arrel en el sexisme, en la discriminació entre persones per raó de seu sexe. És una discriminació dura i fonda, que —amb aparent innocència— organitzem des del primer instant de la vida d'un infant i que després l'acompanyarà tota la vida. Que vestim els nounats de color rosa si són nenes i de color blau si són nens no té res a veure amb el masclisme, és pur sexisme, pures ganes de fer diferències per raons de sexe. I no em digueu que la diferència és intranscendent. Per què es fa, doncs? Per què no se'ns inculca la importància del sexe —sovint dissimulat, amagat o condemnat com a dolent i perillós—, però en canvi se'ns vol deixar ben clara la importància de la distinció entre sexes? Sospito que si aprenem tot això de petits, després ens ha de costar menys d'empassar-nos que cada sexe té limitacions, privilegis i tabús socials que li són propis.

És ben clar, però, que la distinció de rols socials per raó de sexe no té res a veure amb la genètica. És fruit d'una educació social ridícula que vol justificar la discriminació apel·lant a la naturalesa o, de vegades, a Déu. Entenc el feminisme i el defenso. El seu objectiu final, però, no pot consistir a substituir el masclisme pel feminisme sinó que ha de ser l'eliminació de qualsevol vestigi de sexisme.

I això costa d'entendre. Una nena de nou anys de la plana de Vic no pot jugar a hoquei sobre patins amb nens per no sé quina estúpida excusa de canviar-se de roba als vestidors. Jo em pregunto què farà la pobra nena discriminada, sinó què faran els seus companys d'equip. I els pares de tots ells. Si això prospera ja em veig banyant-me en platges només per a homes.

Encara és més trist, però, que no hagin entès res d'això alguns membres de col·lectius que haurien de ser especialment sensibles a la discriminació sexual. O no és sorprenent que alguns grups gais hagin celebrat amb entusiasme l'aparició al mercat d'un nin homosexual? Que no ho veuen que així se'ls rebaixa al nivell d'objecte folklòric? Davant d'aquest nou atac, havien d'haver reaccionat amb la mateixa indignació que saben demostrar quan els insulten o agredeixen.

Certament, la discriminació per raons de sexe no s'acabarà mentre uns callin i els altres aplaudeixin.

Part II: debat

A la vostra empresa hi ha una vacant per a una feina de molta responsabilitat. Dels dos candidats que han quedat seleccionats, un home i una dona casats i amb fills, igualment qualificats, s'ha triat l'home perquè, com que és una feina sense horaris i s'ha de viatjar molt, creuen que l'home tindrà menys inconvenients per fer-la. Trobeu que aquesta decisió és discutible i decidiu fer una nota a tot el personal de l'empresa, plantejant els problemes que hi veieu i donant a conèixer la vostra opinió sobre el tema. Poseu-vos d'acord per decidir el contingut de la nota.